

fortrædages af Socialdemokraterne. Med andre Ord: den Betragtning, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds gaar ud fra, er, at Høire-Arbejdere have Lov til at tunke sig som de ville, mod Socialdemokraterne, men Socialdemokraterne skulle altid være de skyldige, naar der opstaar Klager og Uorden. Jeg vilde sætte Pris paa, fordi jeg sætter overordentlig Pris paa Enighed i Opfattelsen, at den høitæredede Marineminister for sit Bedkommende vilde betragte, hvad Ordføreren for Forespørgerne har fremsført, at naar der kom Klager, vilde han ikke uden videre anse en Høire-Klage for bevist, men vilde lade anstille en saa retfærdig og upartist Undersøgelse som muligt, og først da lade den Resolution falde, som angaar de Forhold, der klages over. Maaeste jeg har overhørt den Bemærkning af den ærede Marineminister; jeg antager det forøvrigt sbit en Selsfølge, at han vil betragte dette (Marineministeren [Navn]: Ja), og jeg haaber, det skal lykkes Marineministeren i virkelig upartist Mand at gennemføre det. Men hvis det kan lykkes at gennemføre denne Side af Sagen, er der efter min Formening Meget vundet ved den Forhandling, vi her føre i Dag. Naar det, som jeg forudsætter, kan ske med Upartisthed, er der vundet det, at vi ere naaede et væsentligt Skridt hen til at faae slaet alle disse Historier ned, som nu fra en vis Side her i den sidste Maaanedes Tid have reist sig paa lignende Maaade som den, hvorpaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har talt. Jeg sætter overordentlig megen Pris paa, at vi kunne slaa det fast: Marineministeren, Forespørgeren og Thinget ere enige om: Arbejderne paa Statens Værksteder maa ikke gjenfærdig forurette og fortrædige hinanden, hvilke politiske Anskuelser de end nære. Foreligger der Klager i saa Henseende, vilde de blive omhyggelig og upartist undersøgte, og er der virkelig en Arbejdsforseelse efter Vedtægterne paa Arbejdsstedet, skal den straffes, og vil den blive lige saa upartist straffet, naar den vedkommer en Arbejder af „Arbejdernes Børn“ som en Arbejder af en socialistisk Fagforening. Jeg vilde betragte dette som et overordentlig vigtigt Resultat af denne Forhandling. Marineministerens og Krigsministerens Stilling har jeg opfattet saaledes, at der er en meget væsentlig Forskjel paa deres Stilling til denne Sag paa eet Punkt. Jeg beder mig imødegaaet, hvis jeg ikke opfatter det rigtigt. Marineministeren har ikke med et Ord, heller ikke i den paagjældende Skrivelse, angivet, at han ved Antagelsen af Ar-

bejdere paa Holmen vil gjøre Forskjel mellem Socialdemokrater og andre Arbejdere. Saa vidt jeg forstod Marineministeren, vil han ikke ved Antagelse af private Arbejdere — jeg holder mig nu til det Punkt — gjøre nogen som helst Forskjel af Hensyn til de Anskuelser, de nære. Altsaa, naar hans Mynigheder ønske en Mand, der er dygtig til sin Forretning, og han veed, at det er en Socialdemokrat men en dygtig Mand, saa vil han antage ham; thi det kan jo ikke nytte at negte det, vi have jo tusindvis af dygtige Arbejdere blandt Socialdemokraterne, thi hvorfor kom de ellers saa godt med? Der som de vare Sinker i deres Sag, blev der ikke saa megen Forstyrrelse — naturligvis, dermed er det ikke sagt, at der ikke kan være Mange, der ere Sinker, der er jo brændte Kar i alle Lande. Saaledes har jeg opfattet Marineministerens Stilling, at han ikke vil gjøre Forskjel paa Arbejderne ved deres Antagelse, hvad enten de ere Socialdemokrater eller ikke. Naar en af hans Underordnede, der paa hans Begne er Arbejdsgiver, ønsker at antage en saadan Mand, faar han ikke en Linie fra Ministeren, der gaar ud paa, at han skal holde sig borte fra Socialdemokratiet. Og naar der af 100 private Haandværkere skal afstediges 20, faar han heller ikke en Linie, der siger: „Bil de 20 ud blandt Socialdemokraterne!“ Saaledes har jeg opfattet den ærede Minister, at i den Henseende vil der hverken ved Antagelsen eller ved Forholdet i Tjenesten eller Afstedigelsen blive gjort Forskjel. Der er blot Spørgsmaal blandt Arbejderne om, at de gjøre deres Ting og opfylde deres Pligter ifølge Arbejdsreglerne. Jeg vil ogsaa haabe, at den ærede Minister vil betragte denne min Opfattelse — jeg holder mig stadig til de private Arbejdere og Dageløere, saadanne, der ikke ere bundne ved Ed til Værftet. Men naar det nu er saa, mener jeg, at ogsaa paa det Punkt vil Forespørgeren og Ministeren være enige om, at hvad der er billigt for den Ene, bør ogsaa være billigt for den Anden, hvad der er lige for den Ene, bør ogsaa være lige for den Anden; man forlanger kun, som det ærede Medlem, der stillede Forslaget om den første Dagsorden, sagde, at der ikke maa tages noget Hensyn til de Bedkommendes politiske Overbevisning, men kun Hensyn til, hvad der er i Arbejdets Interesse, for hvis gode Udførelse Ministeren er Rigsdagen ansvarlig.

Men nu vender jeg mig til den ærede Krigsminister. Mig forekommer det, at hans Stilling i den Henseende er meget væsentlig anderledes; men har jeg deri feilet, spørger